

9

Αποκάλυψη 9:1 Και σάλπισε ο πέμπτος άγγελος, και είδα ότι έπεσε ένα αστέρι από τον ουρανό στη γη, και του δόθηκε το κλειδί του φρέατος της αβύσσου.

2 Και άνοιξε το φρέαρ της αβύσσου· κι ανέβηκε καπνός από το φρέαρ σαν καπνός από ένα μεγάλο καμίνι· και σκοτίστηκε ο ήλιος και ο αέρας από τον καπνό του φρέατος.

3 Και από τον καπνό βγήκαν στη γη ακρίδες, και δόθηκε σ' αυτές εξουσία, όπως έχουν εξουσία οι σκορπιοί της γης.

4 Και ειπώθηκε σ' αυτές να μη βλάψουν το χορτάρι της γης ούτε κανένα χλωρό χορτάρι της γης ούτε κανένα χλωρό είδος ούτε κανένα δέντρο· παρά μονάχα τους ανθρώπους, που δεν έχουν τη σφραγίδα του Θεού επάνω στα μέτωπά τους.

5 Και δόθηκε σ' αυτές η εντολή να μη τους θανατώσουν, αλλά να βασανιστούν πέντε μήνες· και ο βασανισμός τους ήταν σαν τον βασανισμό του σκορπιού, όταν χτυπήσει άνθρωπο.

6 Και κατά τις ημέρες εκείνες οι άνθρωποι θα ζητήσουν τον θάνατο, και δεν θα τον βρουν· και θα επιθυμήσουν να πεθάνουν, και ο θάνατος θα φεύγει απ' αυτούς.

7 Και οι μορφές των ακριδών ήσαν όμοιες με άλογα ετοιμασμένα για πόλεμο· κι επάνω στα κεφάλια τους ήσαν σαν στεφάνια όμοια με χρυσάφι, και τα πρόσωπά τους ήσαν σαν πρόσωπα ανθρώπων.

8 Και είχαν τρίχες σαν τρίχες γυναικών, και τα δόντια τους ήσαν σαν δόντια λιονταριών.

9 Και είχαν θώρακες σαν θώρακες σιδερένιους· και η φωνή από τις φτερούγες τους ήταν σαν φωνή από άμαξες πολλών αλόγων, που έτρεχαν σε πόλεμο.

10 Και είχαν ουρές όμοιες με σκορπιούς, και στις ουρές τους υπήρχαν κεντριά· και η εξουσία τους ήταν να βλάψουν τους ανθρώπους για πέντε μήνες.

11 Και επικεφαλής τους είχαν βασιλιά, τον άγγελο της αβύσσου· που στην Εβραϊκή ονομάζεται Αβαδδών, και στην Ελληνική έχει το όνομα Απολλύων.

12 Το ένα Αλίμονο πέρασε· να, έρχονται άλλα δυο ακόμα ύστερα απ' αυτά.

13 Και σάλπισε ο έκτος άγγελος, και άκουσα μια φωνή από τα τέσσερα κέρατα του χρυσού θυσιαστηρίου, που είναι μπροστά στον Θεό,

14 να λέει προς τον έκτο άγγελο, που είχε τη σάλπιγγα: Λύσε τους τέσσερις αγγέλους που είναι δεμένοι στον μεγάλο ποταμό Ευφράτη.

15 Και λύθηκαν οι τέσσερις άγγελοι, που ήσαν ετοιμασμένοι για την ώρα και την ημέρα και τον μήνα και τον χρόνο, για να θανατώσουν το ένα τρίτο των ανθρώπων.

16 Και ο αριθμός των στρατευμάτων του ιππικού ήταν δυο μυριάδες μυριάδων· και άκουσα τον αριθμό τους.

17 Και με τέτοιο τρόπο είδα τα άλογα μέσα στην όραση, κι εκείνους που κάθονταν επάνω τους, ότι είχαν θώρακες πύρινους και υακινθίνους και θειαφένιους· και τα κεφάλια των αλόγων ήσαν σαν κεφάλια λιονταριών, και από τα στόματά τους έβγαινε φωτιά και καπνός και θειάφι.

18 Από τούτους τους τρεις θανατώθηκαν το ένα τρίτο των ανθρώπων, από τη φωτιά και από τον καπνό, και από το θειάφι που έβγαινε από το στόμα τους,

19 για τον λόγο ότι, οι εξουσίες τους είναι στο στόμα τους· επειδή, οι ουρές τους είναι όμοιες με φίδια, έχουν κεφάλια, και μ' αυτές βλάπτουν.

20 Και οι υπόλοιποι από τους ανθρώπους, που δεν θανατώθηκαν μ' αυτές τις πληγές, ούτε μετανόησαν από τα έργα των χεριών τους, ώστε να μην προσκυνήσουν τα δαιμόνια, και τα είδωλα τα χρυσά και τα ασημένια και τα χάλκινα και τα πέτρινα και τα ξύλινα, που ούτε να βλέπουν μπορούν ούτε να ακούν ούτε να περπατούν·

21 και δεν μετανόησαν από τους φόνους τους ούτε από τις φαρμακείες τους ούτε από την πορνεία τους ούτε από τις κλοπές τους.

9:1,2 Η ΑΒΥΣΣΟΣ

“Και σάλπισε ο πέμπτος άγγελος, και είδα ότι έπεσε ένα αστέρι από τον ουρανό στη γη, και του δόθηκε το κλειδί του φρέατος της αβύσσου. Και άνοιξε το φρέαρ της αβύσσου· και ανέβηκε καπνός από το φρέαρ σαν καπνός από ένα μεγάλο καμίνι· και σκοτεινίασε ο ήλιος και ο αέρας από τον καπνό του φρέατος” Αποκάλυψη 9:1,2.

Τα πρώτα δύο εδάφια που αναφέρονται στο πέμπτο σάλπισμα φαίνεται να αποτελούν μια ανασκόπηση της τρίτης και τέταρτης σάλπιγγας. Στην τρίτη σάλπιγγα ένα μεγάλο αστέρι πέφτει από τον ουρανό.¹ Η τέταρτη σάλπιγγα περιγράφει τη συσκότιση του ήλιου, του φεγγαριού, των αστεριών, της ημέρας και της νύχτας που προκαλούνται από το αστέρι που έπεσε. Η πέμπτη σάλπιγγα παρουσιάζει την αιτία της συσκότισης: **“Σκοτείνιασε ο ήλιος και ο αέρας από τον καπνό του φρέατος (της αβύσσου)”**. Πιθανόν το **“αστέρι από τον ουρανό”** της πέμπτης σάλπιγγας να μην είναι ένα καινούριο αστέρι,² αλλά να είναι το ίδιο καταστροφικό **“μεγάλο αστέρι”** που παρουσιάστηκε στην τρίτη σάλπιγγα, το οποίο προκαλεί το ίδιο σκοτάδι που είδαμε στην τέταρτη σάλπιγγα. Το καινούριο νέο στοιχείο που εμφανίζεται στην πέμπτη σάλπιγγα είναι το άνοιγμα του **“φρέατος της αβύσσου”** και οι καταστροφικές δυνάμεις που αναδύονται από εκεί.

Η λέξη **“Αβυσσος”** χρησιμοποιείται στη μετάφραση των Εβδομήκοντα για να περιγράψει τη χαώδη κατάσταση της γης πριν την πρώτη ημέρα της δημιουργίας³ (**“Η γη ήταν άμορφη και έρημη· και σκοτάδι υπήρχε επάνω στο πρόσωπο της αβύσσου”**). Η λέξη **“άβυσσος”** χρησιμοποιείται επίσης για τις πηγές νερού που ξηπήδησαν και κατέστρεψαν τη γη στον κατακλυσμό (**“σχίστηκαν όλες οι πηγές της μεγάλης αβύσσου”** Γένεση 7:11). Στην Καινή Διαθήκη, τα δαιμόνια ικέτευσαν τον Ιησού να μη τα στείλει στην άβυσσο (Λουκάν 8:31), το θηρίο της Αποκάλυψης 17, ο Σατανάς, έρχεται από την άβυσσο (Αποκάλυψη 17:8) και θα μείνει αλυσοδεμένος σε αυτή για 1000 χρόνια (Αποκάλυψη 20:1-3). Προφανώς η άβυσσος, με την κυριολεκτική έννοια του αχανούς βυθού, συμβολίζει μια χαώδη και σκοτεινή κατάσταση στη γη, όπως επίσης και τη σφαίρα επιρροής του Σατανά και την πηγή του ολέθριου έργου του. Αυτός είναι ο άγγελος και ο βασιλιάς της αβύσσου με τα ονόματα Αβαδδών και Απολλύων, ονόματα που σημαίνουν **‘καταστροφέας’** στα Εβραϊκά και στα Ελληνικά (Αποκάλυψη 9:11). Το φυσικό, κοινωνικό και πνευματικό χάος που προκαλείται από τις πρώτες τέσσερις σάλπιγγες του δίνει ένα **“κλειδί”** (μια ευκαιρία) για να προκαλέσει τα **“αλίμονο”**.

9:3, 7-9 Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΚΡΙΔΩΝ

“Και από τον καπνό βγήκαν στη γη ακρίδες, και δόθηκε σ’ αυτές εξουσία, όπως έχουν εξουσία οι σκορπιοί της γης... Και οι μορφές των ακριδών ήσαν όμοιες με άλογα ετοιμασμένα για πόλεμο· κι επάνω στα κεφάλια τους ήσαν σαν στεφάνια όμοια με χρυσάφι, και τα πρόσωπά τους ήσαν σαν πρόσωπα ανθρώπων. Και είχαν τρίχες σαν τρίχες γυναικών, και τα δόντια τους ήσαν σαν δόντια λιονταριών. Και είχαν θώρακες σαν θώρακες σιδερένιους· και η φωνή από τις φτερούγες τους ήταν σαν φωνή από άμαξες πολλών αλόγων, που έτρεχαν σε πόλεμο” Αποκάλυψη 9:3, 7-9.

Θα πρέπει να επισημάνουμε ότι ο Ιωάννης χρησιμοποιεί πολύ το μόριο **‘σαν’** για να περιγράψει τις ακρίδες που σημαίνει ότι χρησιμοποιεί παρομοιώσεις - π.χ. **“οι μορφές των ακριδών ήσαν όμοιες με άλογα... είχαν τρίχες σαν τρίχες γυναικών και τα δόντια τους ήσαν σαν δόντια λιονταριών...”** κτλ. Παρομοίωση χρησιμοποιείται και στην περιγραφή των άλογων στο εδάφιο Αποκάλυψη 9:17. Αυτό βρίσκεται σε αντίθεση με σκηνές που συναντάμε σε άλλα κεφάλαια, για παράδειγμα η **“γυναίκα ντυμένη τον ήλιο, και το φεγγάρι ήταν κάτω από τα πόδια της, κι επάνω στο κεφάλι της είχε ένα στεφάνι από δώδεκα αστέρια”** (Αποκάλυψη 12:1) που προφανώς είναι ένα εντελώς αλληγορικό εδάφιο. Η χρήση παρομοιώσεων στο ένατο κεφάλαιο φανερώνει ότι ο Ιωάννης δεν χρησιμοποιεί συμβολισμούς, αλλά προσπαθεί να περιγράψει κάτι κυριολεκτικό χωρίς να έχει δει κάτι παρόμοιο ξανά στο παρελθόν. Το

¹ Η τρίτη σάλπιγγα τονίζει τη στιγμή της πτώσης με τη χρήση του αορίστου *έπεσε* (Αποκάλυψη 8:10). Η πέμπτη σάλπιγγα τονίζει το επακόλουθο, το αποτέλεσμα της πτώσης με την μετοχή παρακειμένου *πεπτωκότα*.

² Υπάρχει η πιθανότητα το **“αστέρι που έπεσε από τον ουρανό στη γη”** που είχε **“το κλειδί του φρέατος της αβύσσου”** να ταυτίζεται με τον **“άγγελο της αβύσσου”** (Αποκάλυψη 9:11). Παρόλο που κάποιες φορές ένα αστέρι συμβολίζει κάποιον άγγελο στη συγκεκριμένη περικοπή δεν χρησιμοποιείται κατά αυτόν τον τρόπο επειδή 1) το κεφάλαιο 9 δεν είναι ιδιαίτερα συμβολικό (βλ. 8: *Επτά Σάλπιγγες Κυριολεκτικές ή Συμβολικές*). 2) Φαίνεται αντιφατικό στο εδάφιο 1 να αποκαλείται **‘αστέρι’** και στο εδάφιο 9 **‘άγγελος’**.

³ Η πρώτη ημέρα της δημιουργίας στη Γένεση 1 δεν συνεπάγεται την αρχή της ύλης. Η γη προϋπήρχε (καλυμμένη από νερό, βλ. Γένεση 1:2) και στην πραγματικότητα υπήρχε ζωή και σε άλλα μέρη του σύμπαντος (βλ. Ιώβ 38:4-7). Είναι ενδιαφέρον να επισημάνουμε ότι πριν ο Θεός ξεκινήσει το έργο της δημιουργίας, η γη ήταν **“άβυσσος”** και στις έσχατες ημέρες όταν θα αποσυρθεί η παρουσία Του, η γη θα επιστρέψει σε αυτή την κατάσταση.

γεγονός αυτό μαζί με την αντίστοιχη περικοπή του χιαστού σχήματος των πληγών των σαλπίνγων με τις κυριολεκτικές επτά τελευταίες πληγές του κεφαλαίου 16, δείχνουν ότι αυτό το κεφάλαιο περιγράφει πραγματικά, κυριολεκτικά γεγονότα, αντί για συμβολικά (βλ. 8: *Επτά σάλπιγγες: κυριολεκτικές ή συμβολικές;*).

Η αναφορά σε κάτι το κυριολεκτικό δεν σημαίνει ότι μας είναι και οικείο, γνωστό. Το γεγονός ότι οι ακρίδες βγαίνουν από την άβυσσο υποδηλώνει ότι υπάρχει κάτι δαιμονικό σχετικά με αυτές, από τη στιγμή που άβυσσος δεν είναι μόνο η χαώδης κατάσταση της γης, αλλά συμβολίζει επίσης και τη σατανική σφαίρα επιρροής. Ο απόστολος Πέτρος και ο Ιούδας αποκαλύπτουν σχετικά με τους “αγγέλους, οι οποίοι δεν φύλαξαν το δικό τους αξίωμα, αλλά εγκατέλειψαν το ίδιο τους κατοικητήριο, (ότι) τους φύλαξε με παντοτινά δεσμά κάτω από το σκοτάδι, για την κρίση της μεγάλης ημέρας” (Ιούδα 6, Β΄ Πέτρου 2:4). Φαίνεται ότι στη διάρκεια των επτά σαλπισμάτων θα απελευθερωθούν τα δαιμόνια από τα δεσμά τους (θα βγουν από **“το φρέαρ της αβύσσου”**) και θα ενισχύσουν με την επιρροή τους τα δεινά του πολέμου των σαλπίνγων. Τα δαιμόνια που κατέλαβαν τους δύο δαιμονισμένους από τους Γαδαρηνούς ικέτεψαν τον Χριστό να μη τα στείλει στην άβυσσο. Όταν τους επέτρεψε να καταλάβουν ένα κοπάδι χοίρων η επιρροή τους, οδήγησε το κοπάδι των ζώων να πέσει σε έναν γκρεμό και να θανατωθεί (Λουκάν 8:26-33). Οι δαίμονες που θα ελευθερωθούν από την άβυσσο θα έχουν μια παρόμοια επιρροή αλλοφροσύνης πάνω στον στρατό που θα λάβει μέρος στον πόλεμο των σαλπίνγων. Όπως θα δούμε παρακάτω, ο στρατός των ακριδών είναι ένας κυριολεκτικός στρατός, υπάρχει όμως ένα δαιμονικό στοιχείο και μια σφοδρότητα στις επιθέσεις του προς τους ανθρώπους **“που δεν έχουν τη σφραγίδα του Θεού επάνω στα μέτωπά τους”** (Αποκάλυψη 9:4).

Ο πόλεμος που περιγράφεται θα είναι ο πιο εκτεταμένος και ο πιο καταστρεπτικός όλων των εποχών. Όπως θα δούμε στην έκτη σάλπιγγα θα εμπλακούν 200 εκατομμύρια στρατιώτες και το ένα τρίτο της ανθρωπότητας θα σκοτωθεί. Θα περιμέναμε ότι ένας πόλεμος τέτοιας έκτασης που συμβαίνει στις έσχατες ημέρες θα αναφερόταν και σε άλλες προφητείες και όντως είναι έτσι. Ο Δανιήλ στο κεφάλαιο 11 διηγείται την ιστορία ενός πολέμου που κράτησε 2500 χρόνια.⁴ Η τελευταία μάχη εκτυλίσσεται “στον έσχατο καιρό” όταν “ο βασιλιάς του νότου θα συγκρουστεί μαζί του (με τον βασιλιά του Βορρά) και ο βασιλιάς του βορρά θα έρθει εναντίον του σαν ανεμοστρόβιλος, με άμαξες, και με καβαλάρηδες, και με πολλά πλοία και θα έρθουν στους τόπους, και θα πλημμυρίσουν, και θα διαβούν” (Δανιήλ 11:40).

Μια προσεκτική σύγκριση δείχνει ότι ο βασιλιάς του Βορρά, ο στρατός ακριδών της πέμπτης σάλπιγγας και ο στρατός ακριδών στο βιβλίο του Ιωήλ συνδέονται μεταξύ τους. Αρχικά συγκρίνοντας τον στρατό των ακριδών που είδε ο Ιωάννης με τον στρατό των ακριδών του βιβλίου του Ιωήλ βλέπουμε ότι ταυτίζονται απόλυτα.

ΣΤΡΑΤΟΣ ΑΚΡΙΔΩΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ 9:3-11	ΣΤΡΑΤΟΣ ΑΚΡΙΔΩΝ ΙΩΗΛ
“Σάλπισε ο πέμπτος άγγελος” (εδ.1)	“Σαλπίστε σάλπιγγα στη Σιών” (2:15)
“Από τον καπνό βγήκαν ακρίδες” (εδ.7)	“Η ακρίδα... το μεγάλο μου στράτευμα” (2:25)
“Οι μορφές των ακριδών ήσαν όμοιες με άλογα” (εδ. 7)	“Η θέα τους είναι σαν θέα αλόγων” (2:4)
“Τα δόντια τους ήσαν σαν δόντια λιονταριών” (εδ. 8)	“Τα δόντια του είναι δόντια λιονταριού” (1:6)
“Η φωνή από τις φτερούγες τους ήταν σαν φωνή από άμαξες πολλών αλόγων” (εδ. 9)	“Σαν καβαλάρηδες, έτσι θα τρέχουν. Σαν κρότος αμαξών” (2:4,5)
“Η εξουσία τους ήταν να βλάψουν τους ανθρώπους” (εδ. 10,5)	“Μπροστά του οι λαοί θα κατατρομάξουν” (2:6)

Από την περιγραφή του Ιωήλ καταλαβαίνουμε ότι δεν πρόκειται για κυριολεκτικές ακρίδες, αλλά για έναν στρατό τον οποίο ο προφήτης βλέπει αλλά αδυνατεί να περιγράψει επαρκώς λόγω του περιορισμένου λεξιλογίου της εποχής του:

“Επειδή, έθνος ανέβηκε ενάντια στη γη μου” (Ιωήλ 1:6).

“Ένας πολυπληθής λαός και ισχυρός” (Ιωήλ 2:2).

⁴ Το όραμα στο Δανιήλ 11 ξεκινά με τρεις βασιλιάδες που “θα σηκωθούν στην Περσία” (Δανιήλ 11:2). Οι βασιλιάδες που αναφέρονται (Καμβύσης, Δαρείος Υστάσσης, Ξέρξης) κυβέρνησαν από το 525 π.Χ. μέχρι το 465 π.Χ. Η μάχη μεταξύ του βασιλιά του Βορρά και του βασιλιά του Νότου ξεκίνησε μετά το θάνατο του Μεγάλου Αλεξάνδρου (324 π.Χ.) με τη μάχη μεταξύ των ελληνιστικών βασιλείων στη Συρία (βόρεια) και στην Αίγυπτο (νότια). Ο πόλεμος συνεχίζει έως “τον έσχατο καιρό” και “τον καιρό της θλίψης” (Δανιήλ 11:40, 12:1).

“Η ακρίδα... το μεγάλο μου στράτευμα, που είχα στείλει εναντίον σας” (Ιωήλ 2:25).⁵

“Θα πηδούν επάνω στις κορυφές των βουνών, σαν ήχος φλόγας φωτιάς, που κατατρώνει το καλάμι· σαν ισχυρός λαός, παραταγμένος σε μάχη... Θα τρέξουν σαν μαχητές· σαν άνδρες πολεμιστές θα ανέβουν το τείχος· και θα πάνε κάθε ένας στον δρόμο του, και δεν θα χαλάσουν τις τάξεις τους. Και δεν θα σπρώξουν ο ένας τον άλλον· θα περπατάνε κάθε ένας στον δικό του δρόμο· και πέφτοντας επάνω στα βέλη, δεν θα πληγωθούν... Η γη θα σειστεί μπροστά τους· οι ουρανοί θα τρέμουν” (Ιωήλ 2:5-10).

9:4-6 ΕΝΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Από τη στιγμή που ο στρατός των ακριδών της Αποκάλυψης 9 ταυτίζεται με εκείνον που περιγράφεται στον Ιωήλ, η δράση του θα αντιπροσωπεύει κάποια μορφή στρατιωτικής επιχείρησης και πολεμικού εξοπλισμού. Ένας ζωγράφος έχει απεικονίσει μια συναρπαστική σύγκριση μεταξύ μιας ακρίδας και ενός πολεμικού ελικοπτερου.⁶ Ο οπλισμός των ακριδών φαίνεται να είναι αντισυμβατικός, προκαλώντας φρικτούς πόνους, αλλά όχι θάνατο, ίσως να πρόκειται για χημικά, βιολογικά ή πυρηνικά όπλα. **“Και ειπώθηκε σ’ αυτές να μη βλάψουν το χορτάρι της γης ούτε κανένα χλωρό είδος ούτε κανένα δέντρο· παρά μονάχα τους ανθρώπους, που δεν έχουν τη σφραγίδα του Θεού επάνω στα μέτωπά τους. Και δόθηκε σ’ αυτές η εντολή να μη τους θανατώσουν, αλλά να βασανιστούν πέντε μήνες· και ο βασανισμός τους ήταν σαν τον βασανισμό του σκορπιού, όταν χτυπήσει άνθρωπο. Και κατά τις ημέρες εκείνες οι άνθρωποι θα ζητήσουν τον θάνατο, και δεν θα τον βρουν· και θα επιθυμήσουν να πεθάνουν, και ο θάνατος θα φεύγει απ’ αυτούς”** Αποκάλυψη 9:4-6.

Η εικόνα που προκύπτει είναι ότι μέσα από το χάος που προκαλείται από μία καταστροφική στρατιωτική επίθεση, ίσως πυρηνική (οι πρώτες τέσσερις σάλπιγγες), ξεκινά μια μεγάλη στρατιωτική επιχείρηση που προκαλεί μεγάλα δεινά. Ο λαός του Θεού προστατευμένοι από **“τη σφραγίδα του Θεού επάνω στα μέτωπά τους”** γλυτώνουν, ακριβώς όπως ο λαός Ισραήλ γλύτωσε από τις πληγές που έπεσαν στους Αιγύπτιους.⁷ Δεδομένου ότι κάθε πόλεμος έχει δυο στρατόπεδα, είναι λογικό να θεωρηθεί ότι οι τέσσερις πρώτες σάλπιγγες περιγράφουν μια πρώτη επίθεση και ότι η πέμπτη σάλπιγγα είναι η αντεπίθεση. Μια προσεκτική σύγκριση των προφητειών της Αποκάλυψης 9, του Ιωήλ και του Δανιήλ 11 παρέχει ενδιαφέροντα στοιχεία σχετικά με την ταυτότητα των αντιπάλων.

Ο Ιωήλ επισημαίνει ότι ο στρατός των ακριδών θα ηττηθεί. “Θα απομακρύνω από σας τον πολέμιο από τον βορρά, και θα τον εξώσω σε άνυδρη και έρημη γη, με το πρόσωπό του προς την ανατολική θάλασσα και το πίσω του μέρος προς τη δυτική θάλασσα, και η δυσωδία του θα ανέβει, και η κακή οσμή του θα υψωθεί, επειδή έπραξε μεγάλα” (Ιωήλ 2:20). Υπάρχουν τέσσερα σημαντικά σημεία σε αυτή την περιγραφή: 1) αυτός ο στρατός ονομάζεται, ‘ο πολέμιος του βορρά’, 2) ο πολέμιος του βορρά θα ηττηθεί, 3) θα ηττηθεί μεταξύ των δυο θαλασσών της Παλαιστίνης, την “ανατολική θάλασσα” (Νεκρά Θάλασσα) και τη “δυτική θάλασσα” (Μεσόγειος), 4) αυτό το γεγονός θα διαδραματιστεί την “ημέρα του Κυρίου” όταν “ο ήλιος και το φεγγάρι θα κατασκοτεινιάσουν” (Ιωήλ 2:1, 10), δηλαδή στο τέλος του κόσμου.

ΒΑΣΙΛΙΑΔΕΣ ΤΟΥ ΒΟΡΡΑ ΚΑΙ ΝΟΤΟΥ

Τα ίδια σημεία που χρησιμοποιεί ο Ιωήλ για να περιγράψει το τέλος του ‘πολέμιου από τον βορρά’ εντοπίζονται και στον Δανιήλ 11:40-45, όπου αναφέρεται η κατάληξη του “βασιλιά του βορρά”.⁸ “Στον

⁵ Ο Θεός το αποκαλεί στράτευμά Του, αν και είναι εκτελεστικό όργανο του Σατανά, ακριβώς όπως είχε αποκαλέσει και τους Βαβυλώνιους, που αν και βρίσκονταν υπό τον έλεγχο του Σατανά, εκτέλεσαν το σκοπό του Θεού για να τιμωρηθεί ο λαός Του που είχε υποπέσει στην ειδωλολατρία (Ιερεμίας 25:9, 51:7).

⁶ Πρόκειται για τον Joe Maniscalco, ο οποίος παρουσίασε σε μια σειρά διαφανειών με τον τίτλο “Revelation 9 and the Neutron Bomb” τις αναλογίες μεταξύ του στρατού των ακριδών και των σύγχρονων μέσων πολέμου.

⁷ Γένεση 8:22,23, 9:4, 26, 10:23, 11:5-7.

⁸ “Και στον έσχατο καιρό, ο βασιλιάς του νότου θα συγκρουστεί μαζί του· και ο βασιλιάς του βορρά θα έρθει εναντίον του σαν ανεμοστρόβιλος με άμαξες και με καβαλάρηδες και με πολλά πλοία· και θα έρθουν στους τόπους και θα πλημμυρίσουν και θα διαβούν· θα μπει ακόμα μέσα στη γη της δόξας (Παλαιστίνη) και πολλοί θα καταστραφούν” (Δανιήλ 11:40,41). Εδώ βλέπουμε την αρχική επίθεση από τον βασιλιά του Νότου εναντίον του

έσχατο καιρό” (Δανιήλ 11:40) ο βασιλιάς του Βορρά θα “μπει μέσα στη γη της δόξας” (την Παλαιστίνη, εδ. 41) και “θα στήσει τις σκηνές της βασιλικής του κατοίκησης ανάμεσα στις θάλασσες (τη Νεκρά Θάλασσα και τη Μεσόγειο). Αλλά “θάρθει στο τέλος του, και δεν θα υπάρχει εκείνος που να τον βοηθάει” (εδ. 45). Συγκρίνοντας αυτές τις εξελίξεις με την περιγραφή της ήττας του βόρειου στρατού ακριδών του Ιωήλ, που περιγράφεται στην προηγούμενη ενότητα, συμπεραίνουμε ότι ο τελικός βασιλιάς του Βορρά ταυτίζεται με τον βόρειο στρατό ακριδών του Ιωήλ (που ταυτίζεται με το στρατό των ακριδών της Αποκάλυψης 9).

Προφανώς, οι πρώτες πέντε σάλπιγγες εξιστορούν την αρχή της τελευταίας μάχης του σφοδρού πολέμου που βρίσκεται σε εξέλιξη σχεδόν 2500 χρόνια τώρα: Ο πόλεμος μεταξύ του Βασιλιά του Βορρά και του Βασιλιά του Νότου. Οι λεπτομέρειες του πολέμου παρουσιάζονται στο όραμα του Δανιήλ 11, που αναλύεται στο Παράρτημα 3. Μολονότι το κεφάλαιο είναι γραμμένο με ένα αρκετά δυσνόητο ύφος, υπάρχουν αρκετά στοιχεία, που μας επιτρέπουν να εντοπίσουμε στον ρου της ιστορίας και μέχρι τον έσχατο καιρό ποιοι είναι οι αντίπαλοι.⁹ Καθώς διαβάζουμε τη σύντομη ανάλυση του Δανιήλ 11 που παρουσιάζεται εδώ ή την αρκετά εμπεριστατωμένη ανάλυση στο Παράρτημα 3, θα πρέπει να λάβουμε υπόψη ότι η προηγούμενη ενότητα επεσήμανε ότι ο τελευταίος στρατός του βασιλιά του Βορρά ταυτίζεται με τον στρατό ακριδών του Ιωήλ, που ταυτίζεται με τον στρατό των ακριδών στην Αποκάλυψη 9. Συνεπώς, η τελευταία μάχη του βασιλιά του Βορρά και του βασιλιά του Νότου θα είναι η ίδια μάχη που περιγράφεται στις επτά σάλπιγγες.

Το όραμα του Δανιήλ 11 ξεκινά με τους βασιλιάδες της Περσίας και απεικονίζει την ήττα τους από τον Μέγα Αλέξανδρο (εδ. 1-3). Η Ελληνική αυτοκρατορία του διασπάσθηκε μετά το θάνατό του και δυο από τα τμήματά της ήταν το βασίλειο του βορρά (το βασίλειο του Σέλευκου στη Συρία) και το βασίλειο του νότου (το βασίλειο του Πτολεμαίου στην Αίγυπτο) (εδ. 4-15). Τα δυο αυτά ελληνικά βασίλεια κατακτήθηκαν από τη Ρώμη, η οποία έγινε ο νέος ‘βασιλιάς του Βορρά’, πρώτα με τους Καίσαρες και στη συνέχεια με τη μορφή του Παπισμού (εδ. 15-24). Ο βασιλιάς του Νότου, ο οποίος δεν αναφέρεται στη διάρκεια της παγανιστικής ρωμαϊκής εποχής, επανεμφανίζεται τον Μεσαίωνα ως η Οθωμανική αυτοκρατορία και ο πόλεμος ξαναρχίζει με τις σταυροφορίες (εδ. 25-30).

Σύμφωνα με τα παράλληλα οράματα του Δανιήλ 7 και 8, δίνεται μεγάλη έμφαση στους δογματικούς συμβιβασμούς του μεσαιωνικού παπισμού (“θα αφαιρέσουν την παντοτινή θυσία” εδ. 31) και στον διωγμό του πιστού υπολοίπου του Θεού (“θα στήσουν το βδέλυγμα της ερήμωσης” εδ. 31). Εκείνη την εποχή ο βασιλιάς του Νότου εξαφανίζεται πάλι από το σκηνικό, σύμφωνα με την ιστορία το γεγονός αυτό συμβολίζει την πολύχρονη παρακμή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας (εδ.31-39).

Το ενδέκατο κεφάλαιο στον Δανιήλ επικεντρώνεται ιδιαίτερα στον βασιλιά του Βορρά (εδ.23-39) με τη μορφή του μεσαιωνικού παπισμού και συνάδει με το όραμα του Δανιήλ 7 (το “μικρό κέρασ” το οποίο “θα μιλήσει λόγια ενάντια στον Ύψιστο και θα κατατρέχει τους αγίους”),¹⁰ του Δανιήλ 8 (το “μικρό κέρατο” το οποίο “αφαίρεσε... την παντοτινή θυσία, και το άγιο κατοικητήριό του καταβλήθηκε... και έριξε την

βασιλιά του Βορρά (οι πρώτες τέσσερις σάλπιγγες;). Τότε ο “πολέμιος από τον βορρά” (ο στρατός του βασιλιά του βορρά) αντεπιτίθεται “σαν ανεμοστρόβιλος με άμαξες και με καβαλάρηδες και με πολλά πλοία ” (η αντεπίθεση του στρατού των ακριδών στην πέμπτη σάλπιγγα;). “Όμως, αγγελίες από την ανατολή και από τον βορρά θα τον ταραξουν (βασιλιάς του Βορρά): γι’ αυτό, θα βγει έξω με μεγάλο θυμό, για να αφανίσει και να εξολοθρεύσει πολλούς. Και θα στήσει τις σκηνές της βασιλικής του κατοίκησης ανάμεσα στις θάλασσες (ανάμεσα στη Νεκρά Θάλασσα και τη Μεσόγειο), επάνω στο ένδοξο βουνό της αγιότητας (Παλαιστίνη)· όμως, θα έρθει στο τέλος του, και δεν θα υπάρχει εκείνος που να τον βοηθάει” (Δανιήλ 11:44,45).

⁹ Για παράδειγμα, στο Δανιήλ 11: 3, 4 υπάρχει ένας “δυνατός βασιλιάς”, το βασίλειο του οποίου “θα διαιρεθεί στους τέσσερις ανέμους του ουρανού”. Μια σύγκριση με το όραμα του όγδοου κεφαλαίου δείχνει ότι αυτός είναι ο Μέγας Αλέξανδρος και η διάσπαση της αυτοκρατορίας του στα Ελληνιστικά βασίλεια. Αυτό αποδεικνύει ότι οι βασιλιάδες του βορρά και του νότου ξεκινούν ως Ελληνιστικά βασίλεια. Το εδάφιο 22 αναφέρει τον “άρχοντα της διαθήκης”, δηλ. τον Χριστό, που σημαίνει ότι ο βασιλιάς του Βορρά εξελίχθηκε στη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία. Το εδάφιο 31 αναφέρεται στην επίθεση εναντίον της “παντοτινής θυσίας” και στο βδέλυγμα της ερήμωσης. Μια σύγκριση με το Δανιήλ 8:10,11 δείχνει ότι η επίθεση προέρχεται από τον Μεσαιωνικό παπισμό, που έχει γίνει ο βασιλιάς του Βορρά. Μία ανασκόπηση της ιστορίας υποδεικνύει ότι ο αντίπαλος από το νότο (ο βασιλιάς του Νότου από τον μεσαίωνα) είναι η Οθωμανική αυτοκρατορία και οι μάχες ήταν οι σταυροφορίες. Στο τέλος, στο εδ. 40 η σκηνή τοποθετείται “στον έσχατο καιρό”. Με αυτή την περιγραφή μπορούμε να εντοπίσουμε περαιτέρω λεπτομέρειες εξετάζοντας τα μεγάλα γεγονότα της ιστορίας.

¹⁰ Δανιήλ 7:25

αλήθεια καταγής”)¹¹ και της Αποκάλυψης 13 (το θηρίο που ανεβαίνει από τη θάλασσα, το οποίο “έλεγε λόγια βλασφημίας... και (έκανε) πόλεμο με τους αγίους”).¹² Όλα αυτά τα οράματα αναφέρονται στους διωγμούς των χριστιανών από την παπική εξουσία στον Μεσαίωνα. Μια σύγκριση των τεσσάρων οραμάτων επισημαίνει ότι έχουν πολλά κοινά στοιχεία, επιβεβαιώνοντας την ταυτοποίησή τους και παρέχοντας στο σύνολο λεπτομέρειες που δεν συναντώνται μεμονωμένα σε κανένα από τα οράματα αυτά.

Δανιήλ 7 Μικρό Κέρας	Δανιήλ 8 Μικρό Κέρας	Δανιήλ 11 Βασιλιάς του Βορρά	Αποκάλυψη 13 Το Πρώτο Θηρίο
Ένα άλλο μικρό κέρας... η όψη ήταν ρωμαλαιότερη από τους συντρόφους του. (εδ. 8,20)	Ένα μικρό κέρατο, που μεγαλύνθηκε υπερβολικά. (εδ. 9)	Θα ανέβει, και θα υπερिχύσει με λίγο λαό. (εδ. 23)	Είδα ένα θηρίο να ανεβαίνει. (εδ. 1)
Θα μιλήσει λόγια ενάντια στον Ύψιστο. (εδ. 25)	Μεγαλύνθηκε, μέχρι ενάντια στον άρχοντα του στρατεύματος. (εδ. 11)	Θα μιλήσει αλαζονικά ενάντια στον Θεό των Θεών. (εδ. 36)	Άνοιξε το στόμα του σε βλασφημία ενάντια στον Θεό. (εδ. 6)
Θα κατατρέχει τους αγίους. (εδ. 25)	Έριξε στη γη ένα μέρος της στρατιάς... και το καταπάτησε εδ. 10	Θα πέσουν (οι άγιοι) με ρομφαία, και με φλόγα, με αιχμαλωσία εδ. 33	Του δόθηκε να κάνει πόλεμο με τους αγίους, και να τους νικήσει εδ. 7
Θα δοθούν στο χέρι του μέχρι καιρόν και καιρούς και μισόν καιρό. (εδ. 25)	Σφράγισε την όραση, επειδή είναι για πολλές ημέρες. (εδ. 26)	Θα πέσουν... πολλών ημερών. (εδ. 33)	Του δόθηκε εξουσία να κάνει πόλεμο για 42 μήνες. (εδ. 5)
Θα διανοηθεί να μεταβάλλει καιρούς και νόμους. (εδ. 25)	Αφαίρεσε απ’ αυτόν την παντοτινή θυσία, και το άγιο κατοικητήριό του καταβλήθηκε. (εδ. 11)	Θα βεβηλώσουν το αγιαστήριο της δύναμης, και θα αφαιρέσουν την παντοτινή θυσία. (εδ. 31)	Βλασφημήσει... τη σκηνή (το αγιαστήριο) Του (Θεού). (εδ. 6)
Το κέρας έκανε πόλεμο με τους αγίους, και υπέρισχυσε εναντίον τους. (εδ. 21)	Το στράτευμα παραδόθηκε σ’ αυτόν... και έπραξε και ευοδώθηκε. (εδ. 12)	Ο βασιλιάς θα κάνει σύμφωνα με τη θέληση του... και θα ευημερεί. (εδ. 36)	Θαύμασε ολόκληρη η γη... λέγοντας: Ποιος μπορεί να πολεμήσει μαζί του; (εδ. 3,4)

Με την παραπάνω σύγκριση και από τη στιγμή που αυτές οι τέσσερις δυνάμεις ταυτίζονται, έχουμε τη δυνατότητα να αντλήσουμε πληροφορίες για τη μια εξετάζοντας τη δραστηριότητα της άλλης. Κάτι που είναι ιδιαίτερα σημαντικό, επειδή στην Αποκάλυψη 13 μαθαίνουμε την ταυτότητα της καταπιεστικής εξουσίας του έσχατου καιρού. “Το θηρίο που ανέβηκε από τη θάλασσα” υποστηρίζεται από “το θηρίο που ανέβηκε από τη γη” που συστήνει την εικόνα, το χάραγμα και τον αριθμό του θηρίου. Στο κεφάλαιο 13 θα δούμε ότι αυτή η δύναμη είναι οι ΗΠΑ, που ενεργεί ως ο στρατιωτικός βραχίονας της Ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας (του θηρίου που ανέβηκε από τη γη). Αυτή η συμμαχία είναι ο τελευταίος βασιλιάς του Βορρά, ο βόρειος στρατός ακριδών του Ιωήλ και ο στρατός των ακριδών στην Αποκάλυψη 9.

“Στον έσχατο καιρό” θα επανεμφανιστεί ο βασιλιάς του Νότου (“ο βασιλιάς του νότου θα συγκρουστεί μαζί του [με τον βασιλιά του βορρά]” Δανιήλ 11:40) και αυτή η επίθεσή θα προκαλέσει την έντονη αντίδραση του βασιλιά του Βορρά, που “θα έρθει εναντίον του σαν ανεμοστρόβιλος με άμαξες και με καβαλάρηδες και με πολλά πλοία· και θα έρθουν στους τόπους, και θα πλημμυρίσουν, και θα διαβούν” (Δανιήλ 11:40). Αυτό το εδάφιο προλέγει, την ανάκαμψη του στρατιωτικού Ισλάμ (ο βασιλιάς του Νότου) με μια ισχυρή, συντονισμένη τελική επίθεση ενάντια στον βασιλιά του Βορρά (τις ΗΠΑ και την Ευρώπη) που μας οδηγεί στον καιρό της θλίψης.¹³

Αυτή είναι η επίθεση που περιγράφεται στις τέσσερις πρώτες σάλπιγγες και η απεπίθεση που περιγράφεται στην πέμπτη σάλπιγγα. Όπως αναφέρει ο Δανιήλ, οι στρατοί τους “με άμαξες, και με καβαλάρηδες, και με πολλά πλοία και θάρθουν στους τόπους, και θα πλημμυρίσουν, και θα διαβούν”

¹¹ Δανιήλ 8:9-14

¹² Αποκάλυψη 13:1-10

¹³ Στο όγδοο κεφάλαιο επισημάνθηκε ότι ο καιρός της θλίψης έχει δύο φάσεις, τις επτά σάλπιγγες (κεφάλαια 8-10), που είναι η απόπειρα του Σατανά να καταβάλει το λαό του Θεού και οι επτά τελευταίες πληγές (κεφάλαια 15-19) που περιγράφουν τη λύτρωση του λαού του Θεού.

(Δανιήλ 11:40). Το σημείο στη γη που συμβαίνει αυτό προσδιορίζεται ως “ο Εδώμ, και ο Μωάβ, και... Αμμών” (η σύγχρονη Ιορδανία, εδ. 41), αναφέρονται επίσης η Αίγυπτος, η Λιβύη και η Αιθιοπία (εδ. 42, 43). Η συντριπτική ήττα θα συμβεί “ανάμεσα στις θάλασσες, επάνω στο ένδοξο βουνό της αγιότητας” (στην Παλαιστίνη, εδ. 45). Προφανώς αυτός θα είναι ο τρίτος Παγκόσμιος Πόλεμος, που θα γίνει στη Μέση Ανατολή και θα αποτελέσει την έναρξη μιας περιόδου ασύλληπτων δεινών: “Και κατά τον καιρό εκείνο θα εγερθεί ο Μιχαήλ (ο Χριστός),¹⁴ ο μεγάλος άρχοντας, που στέκεται για τους γιους του λαού σου και θα είναι καιρός θλίψης, που ποτέ δεν έχει γίνει, αφότου υπήρξε έθνος, μέχρις εκείνον τον καιρό” (Δανιήλ 12:1). Αλλά ο λαός του Θεού θα προστατευτεί, “και κατά τον καιρό εκείνο ο λαός σου θα διασωθεί, κάθε ένας που θα βρεθεί γραμμένος μέσα στο βιβλίο”.

Το σενάριο του πολέμου των σαλπίνγων περιλαμβάνει στοιχεία από αρκετές προφητείες.

Εν συντομία:

- Οι επτά σάλπιγγες περιγράφουν έναν πόλεμο στην αρχή της Μεγάλης Θλίψης.
- Ένας από τους βασικούς πολεμιστές περιγράφεται στην πέμπτη σάλπιγγα ως στρατός ακριδών.
- Ο στρατός ακριδών ταυτίζεται με τον στρατό ακριδών στον Ιωήλ 2.
- Ο στρατός ακριδών του Ιωήλ 2 ταυτίζεται με την εμφάνιση του βασιλιά του Βορρά στις έσχατες ημέρες στον Δανιήλ 11.
- Ο βασιλιάς του βορρά αλλάζει ταυτότητα στη διάρκεια της ιστορίας, αλλά από τον Μεσαίωνα και μετά ταυτίζεται με το “μικρό κέρας” του Δανιήλ 7, το “μεγάλο κέρας” του Δανιήλ 8 και το “θηρίο από την θάλασσα” της Αποκάλυψης 13.
- Το θηρίο από την θάλασσα της Αποκάλυψης 13 είναι ο παπισμός, με την υποστήριξη των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής (το θηρίο από τη γη) στη Μεγάλη Θλίψη.
- Ο βασιλιάς του Νότου του Δανιήλ 11, που μάχεται εναντίον του βασιλιά του βορρά αλλάζει επίσης ταυτότητα στη διάρκεια της ιστορίας, αλλά από τον Μεσαίωνα και μετά συμβολίζει το εξτρεμιστικό Ισλάμ.
- Τα βασικά στρατόπεδα στον πόλεμο που περιγράφονται στις επτά σάλπιγγες είναι η παπική Ευρώπη και οι Ηνωμένες Πολιτείες με τους συμμάχους τους, ενάντια στο εξτρεμιστικό Ισλάμ.
- Δεδομένου ότι οι Η.Π.Α. είναι ακόμη η μόνη παγκόσμια υπερδύναμη και ο σκληροπυρηνικός Ισλαμισμός ανταγωνίζεται σε μεγάλο βαθμό τις Η.Π.Α. και την Ευρώπη, υποδηλώνει ότι το σκηνικό είναι έτοιμο και ο πόλεμος των σαλπίνγων μπορεί να ξεκινήσει ανά πάσα στιγμή. Προφανώς θα ξεκινήσει με μια σειρά επιθέσεων, πιθανόν με πυρηνικά όπλα, από Ισλαμιστές εξτρεμιστές κατά της Ευρώπης ή των Η.Π.Α.

9:4 ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΦΡΑΓΙΔΑ

“Και ειπώθηκε σ’ αυτές να μη βλάψουν το χορτάρι της γης ούτε κανένα χλωρό είδος ούτε κανένα δέντρο· παρά μονάχα τους ανθρώπους, που δεν έχουν τη σφραγίδα του Θεού επάνω στα μέτωπά τους”

Αποκάλυψη 9:4. Υπάρχει ακόμα ένα εδάφιο που αναφέρεται στη σφραγίδα του Θεού στο μέτωπο: “Και είδα έναν άλλον άγγελο που ανέβηκε από την ανατολή του ήλιου, έχοντας τη σφραγίδα του ζωντανού Θεού· και έκραξε... λέγοντας: Μη βλάψετε τη γη ούτε τη θάλασσα ούτε τα δέντρα, μέχρις ότου σφραγίσουμε τους δούλους του Θεού μας επάνω στα μέτωπά τους. Και άκουσα τον αριθμό των σφραγισμένων· 144.000 ήσαν σφραγισμένοι από κάθε φυλή των γιων Ισραήλ” (Αποκάλυψη 7:2-4). Στις πρώτες τρεις σάλπιγγες καταστρέφονται από τις πληγές όσα στοιχεία της φύσης (η γη, η θάλασσα, τα δέντρα) δεν έπρεπε να καταστραφούν μέχρι να ολοκληρωθεί το σφράγισμα των 144.000. Το γεγονός αυτό δείχνει ξεκάθαρα ότι η ομάδα με **“τη σφραγίδα του Θεού επάνω στα μέτωπά τους”**, που δεν επηρεάζεται από τις ακρίδες της πέμπτης σάλπιγγας, είναι οι 144.000.

¹⁴ βλ. 12:7-9 *Ο Μιχαήλ ρίχνει τον Σατανά στη γη*. Μιχαήλ είναι το όνομα που χρησιμοποιείται για τον Χριστό όταν έρχεται αντιμέτωπος με τον Σατανά. Το ότι ο Χριστός είναι καθιστός αναφέρεται στο μεσιτικό έργο Του, “Έχουμε τέτοιου είδους αρχιερέα, ο οποίος κάθισε στα δεξιά του θρόνου της μεγαλοσύνης μέσα στους ουρανούς... Γι’ αυτό μπορεί και να σώζει ολοκληρωτικά αυτούς που προσέρχονται στον Θεό διαμέσου αυτού, ζώντας πάντοτε για να μεσιτεύσει για χάρη τους” (Εβραίους 8:1, 7:25). Το ότι σηκώνεται σημαίνει το τέλος του μεσιτικού Του έργου, με άλλα λόγια το κλείσιμο της θύρας της χάριτος (βλ. 15:5-8 “Το κλείσιμο της θύρας της χάριτος”).

Το γεγονός ότι έχουν μια σφραγίδα που τους προστατεύει από τις καταστροφικές πληγές που πέφτουν στους ανθρώπους γύρω τους, μας θυμίζει την εμπειρία του λαού Ισραήλ με τις πληγές στην Αίγυπτο. Ο Θεός σκόπευε να απελευθερώσει το λαό Του από τη σκλαβιά στην Αίγυπτο και να τους οδηγήσει στη Γη της Επαγγελίας, κάτι που θα μπορούσε να κάνει εξαλείφοντας απλώς τους Αιγυπτίους. Ο Θεός είπε στον Φαραώ μέσω του Μωυσή: “Τώρα, θα εκτείνω το χέρι μου, και θα χτυπήσω εσένα και τον λαό σου με θανατικό, και θα χαθείς από τη γη” (Εξοδος 9:15).

Ωστόσο, ο Θεός ήθελε να καταφέρει κάτι περισσότερο από την απλή απελευθέρωση του Ισραήλ. Ήθελε οι Αιγύπτιοι να γνωρίσουν Ποιος είναι: “Για να γνωρίσεις (δηλ. ο Φαραώ και οι Αιγύπτιοι) ότι εγώ είμαι ο Κύριος στο μέσον της γης” (Εξοδος 8:22). Ήθελε να γνωρίσουν ότι ήταν ανώτερος από τους θεούς της φύσης που λάτρευαν: “Για να γνωρίσεις ότι του Κυρίου είναι η γη” (Εξοδος 9:29). Ήθελε να Τον γνωρίσουν οι υπόλοιποι κάτοικοι της γης: “Για να δείξω σε σένα τη δύναμή Μου, και να κηρυχθεί το όνομά Μου σε ολόκληρη τη γη” (Εξοδος 9:16). Τα κατάφερε όλα προστατεύοντας το λαό Του στη διάρκεια των πληγών -“Θα εξαιρέσω τη γη Γεσέν... για να γνωρίσεις ότι Εγώ είμαι ο Κύριος”. “Και έγινε πυκνό σκοτάδι επάνω σε ολόκληρη τη γη της Αιγύπτου... όμως, σε όλους τους γιους Ισραήλ ήταν φως στις κατοικίες τους”. “Και κάθε πρωτότοκο στη γη της Αιγύπτου θα πεθάνει, από το πρωτότοκο του Φαραώ, που κάθεται επάνω στον θρόνο του, μέχρι το πρωτότοκο της δούλης, που δουλεύει στον μύλο, και κάθε πρωτότοκο των κτηνών... σε όλους, όμως, τους γιους Ισραήλ σκύλος δεν θα κουνήσει τη γλώσσα του, από άνθρωπο μέχρι κτήνος· για να γνωρίσετε ότι, ο Κύριος έκανε διάκριση ανάμεσα στους Αιγυπτίους και τον Ισραήλ” (Εξοδος 8:22, 10:22,23, 11:5-7).

Ο λαός Ισραήλ προστατεύτηκε από την τελευταία πληγή (το θάνατο των πρωτοτόκων) ραντίζοντας με αίμα τους παραστάτες των θυρών τους.¹⁵ Το αποτέλεσμα της προστασίας του λαού του Θεού από την καταστροφή της Αιγύπτου ήταν ότι όλα τα έθνη έμαθαν για τον Θεό του Ισραήλ. Επιπλέον, όταν ο λαός Ισραήλ αναχώρησε από την Αίγυπτο, ένα μεγάλο πλήθος Αιγυπτίων τους ακολούθησε: “Και ο Κύριος έδωσε στον λαό χάρη μπροστά στους Αιγυπτίους... Και οι γιοι Ισραήλ αναχώρησαν... Μαζί τους ανέβηκε και ένα μεγάλο σύμμεικτο πλήθος” (Εξοδος 12:36-38).

Εξαιτίας της σφραγίδας στα μέτωπά τους, ο λαός του Θεού δεν θα επηρεαστεί από τις πληγές. Αυτή η προστασία δεν έχει ως σκοπό μόνο να γλιτώσει τους πιστούς από τον πόνο, αλλά σκοπός είναι να δώσει μια μαρτυρία στους ανθρώπους όλου του κόσμου, αποτελεί μια τελευταία προσπάθεια του Θεού για να τους οδηγήσει σε μετάνοια. Όπως ακριβώς έγινε στην Αίγυπτο, το αποτέλεσμα θα είναι η απελευθέρωση ενός μεγάλου πλήθους ανθρώπων.

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ 144.000

Ένα από τα κύρια θέματα της Αποκάλυψης είναι ότι ο κόσμος έχει πλανηθεί από το ψεύτικο θρησκευτικό σύστημα που ονομάζεται “Βαβυλώνα” και ότι ο Θεός καλεί τους ανθρώπους να βγουν από τη Βαβυλώνα και να γίνουν υπήκοοι της Βασιλείας Του. Το κεφάλαιο 18 παρουσιάζει το κάλεσμα, το οποίο γίνεται από έναν ισχυρό άγγελο (συμβολίζει τους ανθρώπους του Θεού) που λέει, “Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα η μεγάλη, και έγινε κατοικητήριο δαιμόνων... Βγείτε έξω απ’ αυτή, ο λαός μου, και μη συγκοινωνήσετε στις αμαρτίες της, και μην πάρετε από τις πληγές της” (Αποκάλυψη 18:1-4). Στο κεφάλαιο 14 παρουσιάζονται οι 144.000 (εδ. 1-5), ακολουθούμενοι από τρεις αγγέλους που φέρουν ένα ισχυρό μήνυμα προς τον κόσμο, προτρέποντας τους ανθρώπους να λατρεύσουν τον Δημιουργό και να βγουν από τη Βαβυλώνα. Εδώ χρησιμοποιείται η ίδια φράση, όπως και στο κεφάλαιο 18: “Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα” (εδ. 4). Στο έβδομο κεφάλαιο συναντάμε πάλι τους 144.000 να είναι “σφραγισμένοι από κάθε φυλή των γιων Ισραήλ” (Αποκάλυψη 7:4). Αμέσως μετά ο Ιωάννης βλέπει “ένα μεγάλο πλήθος, το οποίο κανένας δεν μπορούσε να απαριθμήσει, από κάθε έθνος και φυλές και λαούς και γλώσσες... ντυμένοι με λευκές στολές” (Αποκάλυψη 7:9). Ο Ιωάννης ακούει την ερώτηση, “Αυτοί οι ντυμένοι με τις λευκές στολές, ποιοι είναι, και από που ήρθαν;” (εδ. 13). Η απάντηση είναι: “Αυτοί είναι εκείνοι που έρχονται από τη μεγάλη θλίψη, και έπλυναν τις στολές τους, και τις λεύκαναν στο αίμα του Αρνίου” (εδ.14).

¹⁵ “Επειδή, αυτή τη νύχτα θα περάσω μέσα από τη γη της Αιγύπτου, και θα χτυπήσω κάθε πρωτότοκο στη γη της Αιγύπτου, από άνθρωπο μέχρι κτήνος· και θα κάνω κρίσεις ενάντια σε όλους τους θεούς της Αιγύπτου... και το αίμα θα είναι σε σας για σημείο επάνω στα σπίτια σας, στα οποία κατοικείτε· και όταν δω το αίμα, θα σας παρατρέξω, και η πληγή δεν θα είναι σε σας, για να σας εξολοθρεύσει.” (Εξοδος 12:12,13).

Ανακεφαλαιώνοντας:

- Στο έβδομο κεφάλαιο περιγράφονται οι 144.000 και μετά βλέπουμε ένα μεγάλο πλήθος, 'να βγαίνει από τη μεγάλη θλίψη'.
- Στο κεφάλαιο 14 αναφέρονται και πάλι οι 144.000 και μετά εκείνοι (που συμβολίζονται από τους τρεις αγγέλους) μεταδίδουν το μήνυμά τους, συμπεριλαμβανομένης της αγγελίας, "Έπεσε η Βαβυλώνα".
- Στο κεφάλαιο 18 ένας 'άλλος άγγελος' μεταδίδει το ίδιο ισχυρό μήνυμα, "Έπεσε η Βαβυλώνα... Βγείτε έξω απ' αυτή, ο λαός μου".

Συγκρίνοντας αυτές τις περικοπές, είναι προφανές ότι οι 144.000 είναι εκείνοι που καλούν το μεγάλο πλήθος να εξέλθει από τη Βαβυλώνα στη μεγάλη θλίψη (βλ. κεφάλαιο 7:9,10 *Το Μεγάλο Πλήθος* και 11:3-6 *Ποιοι είναι οι Δυο Μάρτυρες*;). Ένα μεγάλο πλήθος έφυγε από την Αίγυπτο μαζί με τους Ισραηλίτες, όντας πεπεισμένοι από τη διάκριση που είδαν μεταξύ του λαού Ισραήλ (που προστατεύτηκε από τον Θεό) και των Αιγυπτίων (που Τον απέρριψαν αλαζονικά). Παρομοίως, στη μεγάλη θλίψη ένα μεγάλο πλήθος θα πειστεί, όταν δει, όχι μόνο την προστασία των 144.000, αλλά και όταν ακούσει το ισχυρό μήνυμά τους και δει το χαρακτήρα του Χριστού να αντανakλάται στη ζωή τους (τη σφραγίδα στο μέτωπό τους). Αυτό το θέμα αναλύεται στο κεφάλαιο 11.

Η ΑΡΠΑΓΗ: ΠΟΤΕ;

Ο Θεός θα επιτρέψει στους πιο πιστούς ακολούθους Του, τους 144.000, να γίνουν μάρτυρες στη γη την περίοδο της μεγάλης θλίψης. Ο λαός του Θεού θα προστατευτεί από τη μεγάλη ένταση των πληγών μέσω της σφραγίδας του Θεού, αλλά ακόμα και αυτοί θα υποφέρουν μέχρι ενός σημείου, ενώ μερικοί ίσως πεθάνουν έναν μαρτυρικό θάνατο. Από τη στιγμή που θα συμβούν όλα αυτά, προφανώς δεν θα μπορούσαν να είχαν 'αρπαχθεί' στον παράδεισο πριν τη μεγάλη θλίψη.

Πολλοί Ευαγγελικοί Χριστιανοί πιστεύουν ότι αυτή τη στιγμή συντελείται το έργο του Θεού που έχει σχέση με τους "καιρούς) των εθνών".¹⁶ Διδάσκουν ότι όσοι είναι πιστοί Χριστιανοί στο παρόν, θα 'αρπαχθούν' μυστικά, ότι ο Θεός θα τους πάρει στον ουρανό πριν τη μεγάλη θλίψη. Την "αρπαγή" υποτίθεται ότι θα ακολουθήσει μία επτάχρονη περίοδος θλίψης, που είναι στο σχέδιο του Θεού για να μετανοήσουν οι Εβραίοι και όσοι 'εθνικοί' δεν έχουν μετανοήσει μέχρι τότε και δεν αρπάχτηκαν πριν τον καιρό της θλίψης.¹⁷ Το σενάριο αυτό έχει γίνει ευρέως γνωστό μέσα από βιβλία και ταινίες όπως η σειρά "Left Behind" (έμεινα πίσω), που παρουσιάζει την αιφνίδια εξαφάνιση των Χριστιανών που αρπάζονται

¹⁶ Οι ερμηνευτές που υποστηρίζουν τη θεωρία της "αρπαγής" αναφέρονται σε εδάφια όπως το Λουκάν 21:24 "Η Ιερουσαλήμ θα είναι πατούμενη από τα έθνη, μέχρις ότου εκπληρωθούν οι καιροί των εθνών" ως ένδειξη ότι ο Θεός έχει άλλα σχέδια σωτηρίας για τους Εβραίους και άλλα για τους εθνικούς. Σύμφωνα με τη θεωρία τους, το σχέδιο του Θεού για τους Εβραίους στην Παλαιά Διαθήκη ήταν να σωθούν εξαιτίας της υπακοής τους προς το νόμο. Διδάσκουν επίσης ότι στη διάρκεια των "καιρών των εθνών" οι εθνικοί σώζονται "κατά χάρη... διαμέσου της πίστης" και ότι οι Εβραίοι θα έχουν άλλη μια ευκαιρία να σωθούν στη Μεγάλη Θλίψη, μετά από τη "μυστική αρπαγή" της εκκλησίας. Στη συνέχεια οι μετανοημένοι Εβραίοι θα κηρύξουν το ευαγγέλιο σε όσους έμειναν πίσω.

¹⁷ Θα πρέπει να έχουμε υπόψη ότι οι 144.000, που φέρουν τη σφραγίδα στα μέτωπά τους και είναι προστατευμένοι στη διάρκεια των πληγών των σαλπίνγων (Αποκάλυψη 9:4) δεν είναι Εβραίοι που έχουν απορρίψει τον Χριστό και αλλάζουν πεποιθήσεις τον καιρό της θλίψης, για τους εξής λόγους: 1) Σφραγίζονται πριν την έναρξη των πληγών (Αποκάλυψη 7:1-8), ενώ οι υποστηρικτές της θεωρίας της μυστικής αρπαγής πιστεύουν ότι οι Εβραίοι θα έχουν αλλάξει πεποιθήσεις στη διάρκεια της μεγάλης θλίψης. 2) "Εκείνοι που δεν μολύνθηκαν με γυναίκες, επειδή είναι παρθένοι" (Αποκάλυψη 14:4), που υποδεικνύει ότι δεν έχουν εμπλακεί σε κίβδηλα θρησκευτικά συστήματα (βλ. κεφάλαιο 14:1-5). 3) "Ήσαν σφραγισμένοι από κάθε φυλή των γίων Ισραήλ" (Αποκάλυψη 7:4), ενώ οι Εβραίοι είναι απόγονοι των φυλών του Ιούδα, του Βενιαμίν και του Λευί (Α' Βασιλέων 12, ειδικά εδ. 19-24, Β' Βασιλέων 17, ειδικά εδ.18). Στο έβδομο κεφάλαιο επισημάνθηκε ότι ο λαός Ισραήλ στην Αποκάλυψη είναι ο πνευματικός Ισραήλ και περιλαμβάνει όλους όσους αληθινά είναι "σπέρμα του Αβραάμ", έχοντας την πίστη του Αβραάμ (Ρωμαίους 4:9-16). Ο Παύλος ξεκαθαρίζει ότι πολλοί Εβραίοι θα σωθούν (Ρωμαίους 11), μαζί με "όλα τα έθνη... και έτσι, ολόκληρος ο Ισραήλ θα σωθεί" (Ρωμαίους 11:25,26). Αλλά δεν υπάρχει κάτι στην Αγία Γραφή που να υποδεικνύει ότι το έθνος Ισραήλ θα γίνει και πάλι ο εκλεκτός λαός του Θεού. 4) Δεν υπάρχουν εδάφια που να προηγούνται (αλλά ούτε και να έπονται) στην Αποκάλυψη που μπορούμε να θεωρήσουμε ότι αναφέρονται στο γεγονός της μυστικής αρπαγής. Μερικές φορές αναφέρεται ως υποστηρικτικό εδάφιο το Αποκάλυψη 4:1, αλλά είναι ξεκάθαρο στο όραμα ότι ο Ιωάννης είναι εκείνος που ανεβαίνει στον ουρανό και όχι η εκκλησία.

από το κάθισμα του οδηγού στο αυτοκίνητο, το αεροπλάνο ή από το κρεβάτι τους. Σύμφωνα με αυτή τη θεωρία, το σφράγισμα των 144.000 συμβολίζει τον προσηλυτισμό των Εβραίων, που γίνονται κήρυκες της αλήθειας την περίοδο της μεγάλης θλίψης. Όσοι είναι πιστοί και αληθινοί χριστιανοί θα αρπαχτούν και θα παρατηρούν τα γεγονότα από την ασφάλεια του ουρανού.

Αν και μια ευχάριστη θεωρία, οι περισσότεροι χριστιανοί θα ήθελαν να αποφύγουν τη Μεγάλη Θλίψη, η Αγία Γραφή όμως δεν υποστηρίζει κάτι τέτοιο. Αντί να παρουσιαστεί μια σαφή εξήγηση βασισμένη στην Αγία Γραφή, η θεωρία της μυστικής αρπαγής υποστηρίζεται απλώς από διάσπαρτα εδάφια που δήθεν ταιριάζουν με αυτό το δόγμα. Αρκετά από αυτά τα εδάφια στην πραγματικότητα διδάσκουν ακριβώς το αντίθετο από τη θεωρία της μυστικής αρπαγής. Η θεωρία της “αρπαγής” εξετάζεται αναλυτικά στο Παράρτημα 4: *Η Μυστική Αρπαγή*. Το σημαντικό θέμα είναι ότι οι μάρτυρες του Θεού, οι 144.000, προέρχονται από τον πνευματικό Ισραήλ και όχι από το κυριολεκτικό έθνος Ισραήλ και θα σφραγιστούν πριν τη μεγάλη θλίψη. Δεν θα αρπαχθούν, αλλά θα βρίσκονται στη γη προστατευμένοι με **“τη σφραγίδα του Θεού στα μέτωπά τους”**. Παρόλο που θα είναι προστατευμένοι, θα περάσουν μια τρομακτική εμπειρία, όπως αναφέρει και ο Ψαλμός 91: “Αυτός που κατοικεί κάτω από τη σκέπη του Υψίστου, κάτω από τη σκιά του Παντοκράτορα θα διαμένει... Αυτός θα σε λυτρώνει από την παγίδα των κυνηγών, και από θανατηφόρο λοιμό... Χιλιάδα θα πέφτει από τα αριστερά σου, και μυριάδα από τα δεξιά σου· όμως, σε σένα δεν θα πλησιάζει. Μονάχα με τα μάτια σου θα θωρείς, και θα βλέπεις την ανταπόδοση των ασεβών... κακό δεν θα συμβαίνει σε σένα, και μάλιστα δεν θα πλησιάζει στη σκηνή σου. Επειδή, τους αγγέλους του θα προστάξει για σένα” (εδ. 1,3,7,8,10,11).

Ο κίνδυνος της υιοθέτησης της θεωρίας της μυστικής αρπαγής είναι ότι όταν έρθει ο καιρός της θλίψης, εκείνοι που περιμένουν να αρπαχθούν θα βυθιστούν σε αμφιβολίες σχετικά με τη δική τους πνευματική κατάσταση. Αναμφίβολα ο Σατανάς θα κατευθύνει τα γεγονότα ώστε να φανεί ότι αρκετοί έχουν αρπαχθεί και αυτοί που πίστευαν στην αρπαγή θα νομίζουν ότι έμειναν πίσω. Η σκέψη ότι η πίστη τους ήταν ανεπαρκής για να βρεθούν μεταξύ αυτών που θα αρπαχθούν από τον Θεό θα χρησιμοποιηθεί από τον Σατανά, για να τους βάλει σε πειρασμό να εγκαταλείψουν την πίστη.

Ωστόσο, ακόμα και ο ίδιος ο απόστολος Παύλος προσδοκούσε να ζει για να αντικρίσει την ανάσταση των νεκρών, αν ο Χριστός επέστρεφε στην εποχή του. “Εμείς που ζούμε, όσοι απομένουμε¹⁸ στην παρουσία του Κυρίου, δεν θα προλάβουμε αυτούς που κοιμήθηκαν (που πέθαναν)· δεδομένου ότι, ο ίδιος ο Κύριος θα κατέβει από τον ουρανό... κι αυτοί που πέθαναν εν Χριστώ θα αναστηθούν πρώτα· έπειτα, εμείς που ζούμε, όσοι απομένουμε, θα αρπαχτούμε μαζί τους με σύννεφα σε συνάντηση του Κυρίου στον αέρα” (Α΄ Θεσσαλονικείς 4:15,16). Θα αρπαχθούμε, αλλά αυτό θα συμβεί στη Δευτέρα Παρουσία, όταν θα αναστηθούν οι νεκροί. Στη μεγάλη θλίψη ο λαός του Θεού θα βρίσκεται στη γη, απειλούμενος από τους εχθρούς, αλλά ασφαλής εν Χριστώ.

9:4,5,10 ΠΕΝΤΕ ΜΗΝΕΣ - ΚΥΡΙΟΛΕΚΤΙΚΟΣ Ή ΠΡΟΦΗΤΙΚΟΣ ΧΡΟΝΟΣ;

“Και ειπώθηκε σ’ αυτές (τις ακρίδες) να μη βλάψουν το χορτάρι της γης ούτε κανένα χλωρό είδος ούτε κανένα δέντρο· παρά μονάχα τους ανθρώπους, που δεν έχουν τη σφραγίδα τους Θεού επάνω στα μέτωπά τους. Και δόθηκε σ’ αυτές η εντολή να μη τους θανατώσουν, αλλά να βασανιστούν πέντε μήνες· και ο βασανισμός τους ήταν σαν τον βασανισμό του σκορπιού, όταν χτυπήσει άνθρωπο... Και είχαν ουρές όμοιες με σκορπιούς, και στις ουρές τους υπήρχαν κεντριά· και η εξουσία τους ήταν να βλάψουν τους ανθρώπους για πέντε μήνες” Αποκάλυψη 9:4,5,10.

Ποια η σημασία των πέντε μηνών; Σε πολλές προφητείες μια ημέρα συμβολίζει έναν χρόνο. Για παράδειγμα, στην προφητεία των 70 εβδομάδων στο Δανιήλ 9 αναφέρονται 70 εβδομάδες, που εκτείνονται από το διάταγμα ανοικοδόμησης της Ιερουσαλήμ (457 π.Χ.) μέχρι την έλευση του Μεσσία (βλ. Παράρτημα 4). Προφανώς κάτι τέτοιο δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί σε 70 κυριολεκτικές εβδομάδες, αλλά πραγματοποιήθηκε ακριβώς σε 70 εβδομάδες ετών (490 χρόνια). Παρομοίως, στο Δανιήλ 8, το όραμα που ξεκινάει με τους “βασιλιάδες της Μηδίας και της Περσίας” (εδ.20) και εκτείνεται μέχρι “τους έσχατους καιρούς” (εδ.17) δεν θα μπορούσε να εκπληρωθεί σε 2300 κυριολεκτικές ημέρες (εδ. 14), αλλά

¹⁸ Η λέξη από το αρχαίο κείμενο είναι *περιλειπόμενοι* που σημαίνει “αυτοί που αφέθηκαν πίσω”, οι επιζώντες. Οπότε ο Παύλος ουσιαστικά προσδοκεί να βρίσκεται μεταξύ εκείνων που θα μείνουν πίσω!

θα μπορούσε σε 2300 χρόνια (βλ. Παράρτημα 5). Η παπική κυριαρχία και ο διωγμός των αγίων στον Μεσαίωνα που προφητεύτηκε στο Δανιήλ 7 και στην Αποκάλυψη 12 και 13 προφανώς και συνεχίστηκε για περισσότερο από “καιρόν και καιρούς, και μισόν καιρό” (Δανιήλ 7:25), “42 μήνες” (Αποκάλυψη 13:5) ή “1260 ημέρες” (Αποκάλυψη 12:6).¹⁹ Η παπική κυριαρχία ωστόσο όντως συνεχίστηκε για 1260 χρόνια, από τον 5^ο μέχρι τον 18^ο αιώνα.

Η Βιβλική αρχή ότι μια ημέρα ισούται με ένα έτος προφανώς ισχύει για τις πολύχρονες προφητείες, οι οποίες εκτείνονται από την εποχή του προφήτη μέχρι το τέλος του κόσμου και αυτή η αντίληψη υποστηρίζεται από εδάφια όπως Ιεζεκιήλ 4:6 (“σου προσδιόρισα κάθε μια ημέρα αντί για έναν χρόνο”) και Αριθμοί 14:34 (“θεωρούμενης κάθε μιας ημέρας για έναν χρόνο”). Μπορεί όμως να εφαρμοστεί στις προφητείες που εκτυλίσσονται στους έσχατους καιρούς, όπως οι πέντε μήνες της πέμπτης σάλπιγγας;

Υπάρχουν στοιχεία στο Δανιήλ 12 ότι οι προφητείες που διαδραματίζονται εντός της περιόδου των έσχατων καιρών αναφέρονται σε κυριολεκτικό χρόνο. Το δωδέκατο κεφάλαιο στον Δανιήλ είναι το τελευταίο τμήμα ενός μακροσκελούς οράματος σχετικά με τους βασιλιάδες του Βορρά και του Νότου που αναφέρθηκε πριν. Αφού εστιάζει στις καταστροφές που γίνονται από τον παπισμό στον Μεσαίωνα, το όραμα συνεχίζει και εξιστορεί τον ίδιο πόλεμο των έσχατων ημερών που περιγράφεται στην Αποκάλυψη 9. “Στον έσχατο καιρό... ο βασιλιάς του βορρά θα έρθει εναντίον του (βασιλιά του νότου) σαν ανεμοστρόβιλος... όμως, θα έρθει στο τέλος του, και δεν θα υπάρχει εκείνος που να τον βοηθάει. Και κατά τον καιρό εκείνο θα εγερθεί ο Μιχαήλ... και θα είναι καιρός θλίψης, που ποτέ δεν έχει γίνει αφότου υπήρξε έθνος μέχρις εκείνον τον καιρό· και κατά τον καιρό εκείνο ο λαός σου θα διασωθεί, κάθε ένας που θα βρεθεί γραμμένος μέσα στο βιβλίο. Και πολλοί απ’ αυτούς που κοιμούνται μέσα στο χώμα της γης, θα σηκωθούν, οι μεν σε αιώνια ζωή, οι δε σε ονειδισμό και αιώνια κατασχώνη. Και οι συνετοί θα λάμπουν όπως η λαμπρότητα του στερεώματος· κι αυτοί που επιστρέφουν πολλούς σε δικαιοσύνη, όπως τα αστέρια στους αιώνες των αιώνων” (Δανιήλ 11:40-12:3).

Μετά τη μακροσκελή αφήγηση σχετικά με τον πόλεμο, δύο άγγελοι συζητούν για το όραμα και ένας από τους δύο αναφέρει στο εδ. 7 ότι η παπική κυριαρχία (που είναι το κεντρικό θέμα των οραμάτων του Δανιήλ) θα συνεχίσει έως “καιρόν, καιρούς και μισόν καιρό” (1260 χρόνια). Αλλά ο Δανιήλ δεν κατάλαβε τι εννοούσε ο άγγελος και επιπλέον δεν τον ενδιέφεραν τόσο τα γεγονότα του Μεσαίωνα, όσο οι εκπληκτικές αναγγελίες που είχε ακούσει στο τέλος του οράματος: “Θα εγερθεί ο Μιχαήλ”, ότι “ο λαός (του) θα διασωθεί”, για την ανάσταση όταν “πολλοί απ’ αυτούς που κοιμούνται μέσα στο χώμα της γης, θα σηκωθούν... σε αιώνια ζωή” και για τη δοξολογία των σωσμένων που “θα λάμπουν” (Δανιήλ 12:1-3). “Κι εγώ άκουσα, αλλά δεν κατάλαβα· τότε, είπα: Κύριέ μου, ποιο είναι το τέλος τους;” (εδ. 8).

Η εβραϊκή λέξη που μεταφράζεται ως “τέλος” (achariyth) σημαίνει “τελευταίο μέρος, κομμάτι ή χρόνος”. Γι’ αυτό βλέπουμε ότι ο Δανιήλ ενδιαφερόταν κυρίως για το τελευταίο μέρος της προφητείας, όταν “ο λαός (του) θα διασωθεί”. Αφού ο άγγελος του λέει ότι “τα λόγια αυτά είναι κλεισμένα και σφραγισμένα, μέχρι τον έσχατο καιρό” (εδ. 9), τον πληροφορεί ότι “από τον καιρό, που η παντοτινή θυσία θα αφαιρεθεί, και το βδέλυγμα της ερήμωσης θα στηθεί, θα είναι 1290 ημέρες. Μακάριος όποιος υπομείνει, και φτάσει σε 1335 ημέρες” (Δανιήλ 12:11,12).

Αυτές οι χρονολογικές προφητείες έχουν εφαρμογή “στον έσχατο καιρό” μόλις πριν “πολλοί απ’ αυτούς που κοιμούνται μέσα στο χώμα της γης, θα σηκωθούν” (Δανιήλ 12:2), δηλαδή, στην περίοδο μόλις πριν τη Δευτέρα Παρουσία. Παρόλο που μπορούν να έχουν και μια δευτερεύουσα εφαρμογή την περίοδο του παπισμού, συναντάμε στοιχεία μέσα στις προφητείες καθαυτές όσο και στο Ματθαίον 24 που δηλώνουν ότι εκπληρώνονται κυρίως στον καιρό της θλίψης (βλ. Παράρτημα 10), οπότε πρέπει να αναφέρονται σε κυριολεκτικό χρόνο για να μπορούν να είναι μέσα σε αυτή τη σχετικά περιορισμένη χρονική περίοδο.

Από αυτό το παράδειγμα βλέπουμε ότι εξετάζοντας σφαιρικά μια προφητεία μπορούμε να συμπεράνουμε αν χρησιμοποιεί κυριολεκτικό ή προφητικό χρόνο και επίσης ότι κυριολεκτικός χρόνος χρησιμοποιείται τουλάχιστον σε μερικές χρονολογικές προφητείες που αφορούν στον έσχατο καιρό. Αναμφίβολα αυτό συμβαίνει και στην περίπτωση των “**πέντε μηνών**” βασιανισμού στην Αποκάλυψη 9. Πρόκειται για κυριολεκτική χρονική περίοδο (σε αντίθετη περίπτωση θα αντιστοιχούσε σε 300 χρόνια προφητικού χρόνου). Έτσι μπορούμε να τους τοποθετήσουμε στον ρου της ιστορίας και έχουμε ήδη δει ότι

¹⁹ Αυτές οι χρονικές περιόδους ταυτίζονται, βλ. 12: 1260 Ημέρες.

οι επτά σάλπιγγες αφορούν γεγονότα των έσχατων ημερών που δεν έχουν εκπληρωθεί ακόμα (βλ. 8: Σάλπιγγες, στο Παρελθόν ή στο Μέλλον;).

Οι πέντε κυριολεκτικοί μήνες βασανισμού από το στρατό των ακριδών αποτελούν το πρώτο από τα τρία “Αλίμονο” - **“Το ένα Αλίμονο πέρασε· να, έρχονται άλλα δύο ακόμα, ύστερα απ’ αυτά”** (Αποκάλυψη 9:12). Στο πρώτο “Αλίμονο” δίνεται η εντολή στον Σατανά και στους ακολούθους του **“να μη τους θανατώσουν”** (εδ. 5). Αλλά το δεύτερο “Αλίμονο” αναφέρεται στην πιο μεγάλη σφαγή της ανθρώπινης ιστορίας.

9:13,14 Η ΕΚΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ, ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΑΛΙΜΟΝΟ

“Και σάλπισε ο έκτος άγγελος, και άκουσα μια φωνή από τα τέσσερα κέρατα του χρυσού θυσιαστηρίου, που είναι μπροστά στον Θεό, να λέει προς τον έκτο άγγελο, που είχε τη σάλπιγγα: Λύσε τους τέσσερις αγγέλους που είναι δεμένοι στον μεγάλο ποταμό Ευφράτη” Αποκάλυψη 9:13,14.

“Το Χρυσό θυσιαστήριο, που είναι μπροστά στον Θεό” αναφέρεται στο θυσιαστήριο του θυμιάματος που βρισκόταν στο πρώτο διαμέρισμα του ουράνιου αγιαστηρίου, μπροστά από το καταπέτασμα που χώριζε τα Αγία από τα Άγια των Αγίων. Κάθε μέρα ο ευωδιαστός καπνός από το θυσιαστήριο “μαζί με τις προσευχές όλων των αγίων” (Αποκάλυψη 8:3) εισερχόταν στα Αγία των Αγίων όπου βρισκόταν ο θρόνος και η ορατή παρουσία του Θεού. Την Ημέρα του Εξιλασμού ο αρχιερέας τοποθετούσε κάρβουνα από το θυσιαστήριο σε ένα χρυσό θυμιατήριο και έμπαινε στα Αγία των Αγίων, μπροστά στην παρουσία του Θεού. Επίσης όταν το αίμα των θυσιών μεταφερόταν στο αγιαστήριο “ο ιερέας (έβαζε) από το αίμα επάνω στα κέρατα του θυσιαστηρίου του ευώδους θυμιάματος, που είναι μπροστά στον Κύριο” (Λευιτικό 4:7) μια διαδικασία που συμβόλιζε το έργο της συγχώρησης. Συνεπώς, το χρυσό θυσιαστήριο στις τελετουργίες του αγιαστηρίου σχετιζόταν πιο άμεσα με τον Θεό, σε σύγκριση με τα υπόλοιπα αντικείμενα του αγιαστηρίου, με εξαίρεση εκείνα που βρίσκονταν μέσα στα Άγια των Αγίων και σχετίζεται επίσης με τη μεσιτεία, την προστασία και τη συγχώρηση.²⁰

Το “παράδοξο” είναι ότι από αυτό το σύμβολο μεσιτείας, που καλύπτεται από το αίμα αμέτρητων θυσιών, βγαίνει η κραυγή: **“Λύσε τους τέσσερις αγγέλους που είναι δεμένοι στον μεγάλο ποταμό Ευφράτη”**. Ένα λύσιμο που επιφέρει ακόμα μεγαλύτερη καταστροφή από ότι τα γεγονότα των πέντε προηγούμενων σαλπίγγων. Το μήνυμα μπορεί να είναι το ίδιο με αυτό της πτώσης του θυμιατηρίου στη γη, δηλαδή, ότι η μεσιτεία του Ιησού που προστατεύει τον κόσμο από της καταστρεπτικές συνέπειες της αμαρτίας δεν πλέον παρούσα. Σκοπός του Θεού μέσα από τα γεγονότα των σαλπίγγων είναι να επιτρέψει στον Σατανά να “κάνει αυτό θέλει” και να προκαλέσει τον όλεθρο ως αναπόφευκτο αποτέλεσμα της αμαρτωλής φύσης του. Για να το “επιτύχει” αυτό, ο Θεός “απελευθερώνει” τον Σατανά σταδιακά.

Το πρώτο στάδιο παρουσιάστηκε στο έβδομο κεφάλαιο. Όταν οι 144.000 επρόκειτο να σφραγιστούν, ο Ιωάννης βλέπει “τέσσερις αγγέλους να στέκονται επάνω στις τέσσερις γωνίες γης, που κρατούσαν τους τέσσερις ανέμους της γης, για να μην πνέει ο άνεμος επάνω στη γη ούτε επάνω στη θάλασσα· Ούτε επάνω σε κάθε δέντρο” (Αποκάλυψη 7:1). Αλλά, όταν το σφράγισμα των 144.000 ολοκληρώθηκε, ο άγγελος με το χρυσό θυμιατήριο το “(ρίχνει) στη γη” και οι τέσσερις άνεμοι απελευθερώνονται. Τότε η γη, η θάλασσα και τα δέντρα, που είχαν προστατευτεί, καταστρέφονται από τις τρεις πρώτες σάλπιγγες.

Στην πέμπτη σάλπιγγα ο Θεός προχωρά σε μια επιπλέον αποδέσμευση, **“Ένα αστέρι από τον ουρανό... δόθηκε το κλειδί του φρέατος της αβύσσου”** (Αποκάλυψη 9:1) και ο στρατός των ακριδών εμφανίζεται για να βασανίσει (αλλά όχι να θανατώσει) τους ανθρώπους για πέντε μήνες. Τελικά με την έκτη σάλπιγγα **“οι τέσσερις άγγελοι που είναι δεμένοι στον μεγάλο ποταμό Ευφράτη”** λύνονται **“για να θανατώσουν το ένα τρίτο των ανθρώπων”**. Το απώτερο κίνητρο του Σατανά αποκαλύπτεται στα κεφάλαια 11 και 13: Η καταστροφή των 144.000. Όταν όμως γίνεται φανερό σε ολόκληρο το σύμπαν ότι ο σκοπός του Σατανά είναι να υποκινήσει τους ανθρώπους που βρίσκονται υπό την εξουσία του να

²⁰

Το θυσιαστήριο του θυμιάματος ήταν τόσο στενά συνδεδεμένο με τα Άγια των Αγίων που στην προς Εβραίους επιστολή αναφέρει ότι “η σκηνή που λεγόταν τα Άγια των Αγίων... είχε το χρυσό θυμιατήριο”, παρόλο που αυτό βρισκόταν στα Άγια. (Εβραίους 9:4).

εξολοθρεύσουν το λαό του Θεού²¹, ο Θεός παρεμβαίνει στέλνοντας “επτά αγγέλους, που είχαν τις επτά τελευταίες πληγές” (Αποκάλυψη 15:1) για να αποτρέψουν τα τρομερά σχέδια του Σατανά.

9:15-21 ΤΟ ΕΝΑ ΤΡΙΤΟ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΘΑΝΑΤΩΝΕΤΑΙ

“Λύσε τους τέσσερις αγγέλους που είναι δεμένοι στον μεγάλο ποταμό Ευφράτη. Και λύθηκαν οι τέσσερις άγγελοι, που ήσαν ετοιμασμένοι για την ώρα και την ημέρα και τον μήνα και τον χρόνο, για να θανατώσουν το ένα τρίτο των ανθρώπων. Και ο αριθμός των στρατευμάτων του ιππικού ήταν δυο μυριάδες μυριάδων· και άκουσα τον αριθμό τους” Αποκάλυψη 9:15,16.

Ο “μεγάλος ποταμός Ευφράτης” ταυτίζεται με τα “πολλά νερά” της Βαβυλώνας, το βασίλειο των εχθρών του λαού του Θεού (Ιερεμίας 51:13) και το σύμβολο πνευματικής μοχθηρίας στον έσχατο καιρό. Τα νερά της Βαβυλώνας προσδιορίζονται στην Αποκάλυψη 17 ως “λαοί και πλήθη και έθνη και γλώσσες” (εδ. 15). Συμπεραίνουμε λοιπόν ότι το σύστημα υποστήριξης της Βαβυλώνας στον έσχατο καιρό περιλαμβάνει πλήθος ανθρώπων από όλο τον κόσμο. Ο πόλεμος που περιγράφεται στις επτά σάλπιγγες είναι κάτι πολύ μεγαλύτερο από μια περιφερειακή σύρραξη στο Ιράκ (όπου τοποθετείται από τους αρχαιολόγους η αρχαία Βαβυλώνα). Η Βαβυλώνα αποτελεί ένα ολοκληρωμένο σύστημα που περιγράφεται στην Αποκάλυψη 13 και 17, με επικεφαλής το “θηρίο” και εξουσιάζει τις χώρες της Ευρώπης, την Αμερική και άλλες που βρίσκονται υπό την επιρροή του. Συνεπώς αυτά τα εδάφια φαίνεται να προσδιορίζουν ότι θα υπάρχει ένας πολυεθνικός στρατός, με 200 εκατομμύρια στρατιώτες, ο μεγαλύτερος στρατός που δημιουργήθηκε ποτέ.

Δεδομένου ότι η Βαβυλώνα ταυτίζεται με “τον βασιλιά του βορρά” στον Δανιήλ 11, μπορεί να αντιπροσωπεύει τη συνέχεια της τελικής μάχης μεταξύ του βασιλιά του Βορρά και του βασιλιά του Νότου, “στον έσχατο καιρό, ο βασιλιάς του νότου θα συγκρουστεί μαζί του, και ο βασιλιάς του βορρά θα έρθει εναντίον του σαν ανεμοστρόβιλος, με άμαξες και με καβαλάρηδες και με πολλά πλοία... θα βγει έξω με μεγάλο θυμό, για να αφανίσει και να εξολοθρεύσει πολλούς” (Δανιήλ 12:40,44). Φαίνεται ότι η Ευρώπη, οι Ηνωμένες Πολιτείες και οι σύμμαχοί τους (ο βασιλιάς του βορρά στους έσχατους καιρούς) θα εξαπολύσουν τρομερές στρατιωτικές δυνάμεις εναντίον του “βασιλιά του Νότου”.

Πιθανόν να υπάρχει μια αντίδραση σε δύο στάδια στην επίθεση του βασιλιά του Νότου. Το πρώτο στάδιο (πέμπτη σάλπιγγα) αποτελείται από κάποια χημική, βιολογική ή πυρηνική σύρραξη, που διαρκεί πέντε μήνες. Το δεύτερο στάδιο (έκτη σάλπιγγα) περιλαμβάνει 200 εκατομμύρια στρατιώτες, όπου θανατώνεται το ένα τρίτο του πληθυσμού της γης. Το δεύτερο στάδιο φαίνεται να αναφέρεται σε μια συμβατική, παραδοσιακή μάχη και λαμβάνοντας υπόψη ότι την εποχή που έγραφε ο Ιωάννης το βιβλίο της Αποκάλυψης δεν υπήρχε καν η πυρίτιδα, η περιγραφή του είναι εξαιρετικά ακριβής αναφερόμενη σε κανόνια, άρματα και σε άλλα συμβατικά όπλα της εποχής μας. **“Και έτσι είδα τα άλογα μέσα στην όραση, και εκείνους που κάθονταν επάνω τους, ότι είχαν θώρακες πύρινους και υακινθίνους και θειαφένιους· και τα κεφάλια των αλόγων ήσαν σαν κεφάλια λιονταριών, και από τα στόματά τους έβγαινε φωτιά και καπνός και θειάφι. Από τούτους τους τρεις θανατώθηκαν το ένα τρίτο των ανθρώπων, από το θειάφι που έβγαινε από το στόμα τους, για τον λόγο ότι οι εξουσίες τους είναι στο στόμα τους· επειδή, οι ουρές τους είναι όμοιες με φίδια, έχουν κεφάλια, και μ’ αυτές βλέπουν”** (Αποκάλυψη 9:17-19).

Το γεγονός ότι αυτές οι τρεις πληγές θανατώνουν **“το ένα τρίτο των ανθρώπων”** αποκαλύπτει την πηγή τους: εμπνευστής τους είναι ο Σατανάς, **“ο άγγελος της αβύσσου”**. Ωστόσο, ο Σατανάς μπορεί να διεξάγει αυτή τη σφαγή μόνο επειδή του το επιτρέπει ο Θεός. Φυσικά, η απορία μας είναι η εξής: Για ποιον λόγο ένας Θεός αγάπης επιτρέπει στον Σατανά να καταστρέψει τη δημιουργία Του;

Κατ’ αρχήν, είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι ο Θεός δεν θέλει να συμβεί τίποτε απ’ όλα αυτά. Ο Θεός “μακροθυμεί σε μας, μη θέλοντας μερικοί να απολεστούν” (Β’ Πέτρου 3:9). “Γιατί να πεθάνετε;” παρακαλεί, “επειδή, Εγώ δεν θέλω τον θάνατο αυτού που πεθαίνει”, λέει ο Κύριος ο Θεός· “γι αυτό,

²¹ Το κεφάλαιο 11 παρουσιάζει τη δολοφονία των δυο μαρτύρων. Θα δούμε ότι αυτή είναι η απόπειρα του Σατανά να καταστρέψει τους 144.000. Η ίδια απόπειρα απεικονίζεται στο κεφάλαιο 13, όπου παρουσιάζεται λεπτομερώς ο τρόπος με τον οποίον ο Σατανάς θα χρησιμοποιήσει το θηρίο από τη θάλασσα και το θηρίο από τη γη, για να κατατρέξει το λαό του Θεού μέσω της εικόνας, του χαράγματος και του αριθμού του θηρίου και τελικά να εκδώσει το θανατικό διάταγμα εναντίον όσων “δεν προσκυνήσουν την εικόνα του θηρίου” (Αποκάλυψη 13:15). Οι επτά τελευταίες πληγές ακολουθούν αμέσως μετά στα κεφάλαια 15 και 16.

επιστρέψτε, και ζήστε” (Ιεζεκιήλ 18:31,32). Αποκαλεί την καταστροφή των ασεβών “το παράδοξο έργο Του” (Ησαΐας 28:21) “επειδή, δεν θλίβει από καρδιάς Του ούτε καταθλίβει τους γιους των ανθρώπων” (Θρήνοι 3:33). Ο Θεός σκοπεύει να διατηρήσει την ανθρώπινη βούληση (ακόμα και την επιλογή της αμαρτίας και του θανάτου), αλλά σκοπεύει επίσης να θέσει ένα τέλος στην αμαρτία και να το κάνει με τέτοιο τρόπο που να μην υπάρξει ποτέ αμφιβολία στο σύμπαν ότι ο δρόμος του Σατανά είναι ο δρόμος του θανάτου. Γι’ αυτό εν’ τέλει επιτρέπει στον Σατανά μια σύντομη περίοδο απεριόριστης δραστηριότητας. Στο τέλος, το σύμπαν θα είναι πλέον εντελώς ελεύθερο για πάντα από την αμαρτία, “Αυτός (ο Θεός) θα κάνει συντέλεια· θλίψη δεν θα έρθει για δεύτερη φορά” (Ναούμ 1:9).

Ακόμη και στη διάρκεια του έργου εξάλειψης της αμαρτίας, ο Θεός προσπαθεί να σώσει όσους περισσότερους είναι δυνατόν. Σε αυτό το σημείο (την έκτη σάλπιγγα) η “θύρα της χάριτος” είναι ακόμα ανοιχτή. Οι δοκιμασίες που υποφέρει ο κόσμος με αυτές τις πληγές, σε συνδυασμό με μια ισχυρή έκκληση για μετάνοια, είναι η τελευταία ευκαιρία για τους αμαρτωλούς να αποστραφούν την οδό της απώλειας. Στην πραγματικότητα, οι καταστροφές αυτές ταράττουν τον εφησυχασμό της Λαοδικείας και φέρουν τους ανθρώπους πρόσωπο προς πρόσωπο με την ανάγκη τους για τον Θεό. Όπως δηλώνει ο προφήτης Ησαΐας “και αν ακόμα ο ασεβής ελεηθεί, δεν θα μάθει δικαιοσύνη... όταν οι κρίσεις σου είναι στη γη, οι κάτοικοι του κόσμου θα μάθουν δικαιοσύνη” (Ησαΐας 26:10, 9).

Οι κρίσεις από μόνες τους δεν αρκούν για να αποστρέψουν τους ανθρώπους από την αμαρτία, κάτι που σίγουρα ισχύει στην περίπτωση των κρίσεων που επιφέρει ο Σατανάς με τις επτά σάλπιγγες. **“Οι υπόλοιποι από τους ανθρώπους, που δεν θανατώθηκαν μ’ αυτές τις πληγές, ούτε μετανόησαν από τα έργα των χεριών τους, ώστε να μην προσκυνήσουν τα δαιμόνια, και τα είδωλα τα χρυσά και τα ασημένια και τα χάλκινα και τα πέτρινα και τα ξύλινα, που ούτε να βλέπουν μπορούν ούτε να ακούν ούτε να περπατούν· και δεν μετανόησαν από τους φόνους τους ούτε από τις φαρμακείες τους ούτε από την πορνεία τους ούτε από τις κλοπές τους”** (Αποκάλυψη 9:20,21). Οι καταστροφικές κρίσεις του Σατανά στις σάλπιγγες, δεν θα οδηγήσουν κανέναν σε μετάνοια, αλλά το έργο του “μικρού βιβλίου” και των “δύο μαρτύρων” (που παρουσιάζεται στα κεφάλαια 10 και 11), πείθουν τελικά ένα μεγάλο πλήθος να δεχτεί το έλεος του Θεού και να βγει από τη Βαβυλώνα.